

ŠKOLOVANI LAŽOVI

Da li ste se nekad zapitali na koji način funkcioniše sistem indoktrinacije* običnih ljudi? Ili hipotetički, kako bi izgledalo društvo u kojem ne bi bilo dezinformisanih pojedinaca? Ipak, nećemo se baviti hipotezama, već onim što je naša stvarnost.

Svaki čovjek, bez obzira na odgoj, sredinu odakle potiče i stečeno obrazovanje, posjeduje određenu sposobnost za razlikovanje istine i laži, ispravnog i pogrešnog, dobra i zla, moralnog i nemoralnog. Ovo je moguće iz jednog prostog razloga, a to je zato što smo nastali stvaranjem od strane Bića koje je po svojoj prirodi moralno. Vrhunski zakon univerzuma je, dakle, moralni zakon, a svi ostali zakoni su u funkciji održavanja sistema. Najveći mogući nivo u međusobnim odnosima Stvoritelja i stvorenja počiva na moralnom životu kroz ljubav.

Gdje je ljubav, tu postoji i alternativa za nešto što ljubav nije. Šta dobijamo ako posegnemo za alternativnim putem? Spoznaju dobra i zla. To je koncept gdje se dobro koristi u svrhu manipulacije, ili zlo postaje parazit koji živi na račun dobra. I to je formula prividnog uspjeha zla.

Zbog ovoga je anđeo Lucifer postao veoma moćan protivnik Bogu Stvoritelju. U Bibliji se koristi nekoliko imena koja označavaju njegov karakter, a jedno od njih je Otac laži.

Otac laži ima i svoju djecu na našoj planeti. Ko su oni i kako ih razlikovati?

Molim vas da dobro obratite pažnju na sledeći razgovor između Isusa i Njegovih savremnika Jevreja:

Isus je Judejcima, koji su mu vjerovali, rekao: „Ako ostanete u mojoj riječi, zaista ste moji učenici, i *upoznaćete istinu i istina će vas oslobođiti*.“ A oni su mu rekli: „Mi smo Avramovo potomstvo i nikada nismo nikome robovali. Kako ti kažeš: ‘Postaćete slobodni?’“ Isus im je odgovorio: „Zaista, zaista, kažem vam, *svako ko čini grijeh, rob je grijeha*. A rob ne ostaje u kući zauvijek, ali sin ostaje zauvijek. Dakle, ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni. Znam da ste Avramovo potomstvo, ali vi želite da me ubijete, jer moja riječ ne nalazi odjeka među vama. Ja govorim ono što sam video kod svog Oca, a vi činite ono što ste čuli od svog oca.“ Oni su mu rekli: „Naš je otac Avram.“ Tada im je Isus rekao: „Ako ste Avramova djeca, činite onda Avramova djela. A sada želite da ubijete mene, čovjeka koji vam je rekao istinu koju sam čuo od Boga. Avram nije tako postupao. Vi činite djela svog oca.“ A oni su mu rekli: „Mi se nismo rodili iz bluda, mi imamo jednog Oca. Boga.“

Tada im je Isus rekao: „Kad bi Bog bio vaš Otac, voljeli biste mene, jer sam ja od Boga došao i sad sam ovdje. Nisam došao sam od sebe, nego me je on poslao. Zašto ne razumijete ono što govorim? Zato što niste u stanju da služate moju riječ. *Vaš je otac Đavo i želite da postupate po željama svog oca*. On je bio ubica ljudi od početka i nije ostao postojan u istini, jer u njemu nema istine. Kad govoris laž, svoje govoris, jer je lažov i otac laži. A ja istinu govorim, i zato mi ne vjerujete. Ko će mi od vas dokazati grijeh? A ako govorim istinu, zašto mi ne vjerujete? Ko je od Boga, sluša šta Bog govoris. Zato vi ne služate, jer niste od Boga.“ (Jovan 8:31-47)

* Pojam „indoktrinacija“ predstavlja političku ili vjersku obrazovnu aktivnost osmišljenu za primoravanje subjekta da prihvati određeno vjerovanje ili skup vjerovanja, ne dopuštajući mu da razmotri druge mogućnosti.

Ko su „oni,” ljudi s kojima je Isus ovdje raspravljao? U Jovanu 8:3 stoji da su to bili književnici i fariseji, najobrazovaniji i najuticajniji ljudi tog vremena.

Šta možemo zapaziti iz gornjeg teksta:

- Isus je tvrdio da su Njegove riječi riječi istine.
- Ostajanje u ili bavljenje tim riječima donosi spoznaju istine koja oslobađa (kasnije ćemo napraviti osvrt od čega nas zapravo istina oslobađa).
- Isusovi sagovornici su istakli argument nasleđa na nacionalnoj osnovi kao garanciju ispravnosti svojih stavova i „slobode.“
- Isus je ukazao da nema nikakve slobode u grijehu, i da svaki čin grijeha predstavlja ropstvo grijehu, što za posledicu ima „izbacivanje iz Očeve kuće.“
- Iz takve vrste ropstva može da oslobodi samo Sin.
- Avramova djeca mogu biti samo oni koji čine Avramova djela, dakle, duhovni potomci.
- Isus je znao da je konačni cilj ovih ljudi da ga uklone s puta (ubiju).
- Isus je pokazao da je pozivanje Jevreja na Boga kao njihovog Oca lažno jer nijesu u stanju da slušaju i prihvate riječi od Boga.
- Razlog njihovog otpora bila je želja za upražnjavanjem grijeha odnosno slijedenje želja Sotone, što ih je zapravo i dovelo u stanje ropstva i pod upravu demona. U stvarnosti davo je bio njihov duhovni otac.
- Konačno, ko je od Boga, sluša šta Bog govori.

Kao što možete da vidite, jedan od najtežih zadataka na duhovnom i mentalnom planu je odvajanje istine i zablude. Što smo dublje karakterno propali, to ćemo biti lakši objekat indoktrinacije i teže praviti razliku. Da situacija bude još gora, pored ličnih grijeha nosimo i nasleđe naših predaka.

Podjele među ljudima

Hajde sad da vidimo kako se prave razlike među ljudima.

Polazište za svaku dalju podjelu je naša podijeljena (duhovno oštećena) ličnost.* Dijeljenje i sukobljavanje na nivou porodice, šire društvene zajednice, među državama, narodima i ideologijama samo doprinosi još većem jazu i daljoj degradaciji čovječjeg karaktera. Ali u stanju u kojem se čovječanstvo nalazi, ove podjele mogu da imaju i određene prednosti, što se može vidjeti iz Božjeg načina djelovanja i usmjeravanja tokova na planeti Zemlji.

Kakvi god bili, ipak većina ljudi ima tendenciju ka koliko toliko normalnom i mirnom životu. Ali, na nesreću, postoji manjina koja je spremna da zloupotrijebi slabosti ili pasivnost svojih sugrađana u cilju iskorištavanja. Odličan biblijski primjer za ovo je Nimrod, znamenita poslepotopna ličnost. Kako takvi ljudi postaju „popularni“ i „moćni“? Oni obično putem raznih oblika manipulacije i nasilja preuzmu ključne resurse, a zatim promovišu svoju ideologiju čiji osnovni ciljevi su ubjedivanje ostalih u opravdanost takvih postupaka i navođenje na pokornost. Metodologija koja se koristi počiva na lažnim premisama, ili jednostavno rečeno, pravi se problem i onda nudi „rješenje“ za njega (izrazit primjer ove taktike su reketaši).

Zatim slijedi razrada čitavog sistema u svim aspektima ljudskog bitisanja: ekonomiji, religiji, obrazovanju, nauci, medicini, politici... Da bi sve to funkcionalo, usvajaju se zakoni i

* Poznato je da se u tehnikama programiranja uma koriste upravo metode podjele ličnosti. Biblija opisuje jedan strašan slučaj višestruke ličnosti demonizovane osobe koju je Isus izlječio (vidi Marko 5:1-20). Zbog svoje nepokornosti Bogu, samovolje i ljubomore, car Saul se takođe našao u sličnoj situaciji.

stvaraju šabloni za pozicioniranje u nastaloj hijerarhiji. Uz tzv. civilizacijske tekovine odnosno razvoj u tehnologiji i komunikacijama, ovo postaje još izraženije i poprima globalne razmjere. Tako su nastali određeni svjetski centri moći, javni i skriveni, koji nastoje da vuku konce svih dešavanja na Zemlji.

Gospodari obmane

Istorija svjedoči o raznim profilima osoba koje su djelovale u ime određenog sistema: vojskovođe, vitezovi, aristokrate „plave krvi,” prinčevi i kraljevi, predsjednici, duhovni učitelji i poglavari, direktori, doktori, profesori, itd, itd.

U čije ime oni rade? Oni koji promovišu neki religijski koncept, kazaće „u Božje ime.“ Ateisti bi rekli „u ime naroda“ ili „u ime demokratske većine.“ Dakle, potrebno im je određeno pokriće ili alibi. Ali šta će im alibi ako su pravi?

Svako djelo proizilazi iz određenih pobuda. Ako je namjera bilo kakav oblik manipulacije, ustanovljeni sistem odmah postaje „zagađen.“ Stoga je Isus stavio do znanja svojim „sudijama“ da Njegovo carstvo nije od ovog svijeta (vidi Jovan 18:36) i da se koncept koji On izlaže ne može braniti silom palog čovjeka (uprkos tome Jevreji i dalje vjeruju i očekuju dominaciju Izraela, a hrišćani se nadmeću kome pripada ekskluzivno pravo „čuvara vjere i istine“).

Na koji način manipulanti osiguravaju održivost ustrojstva koje smo već pominjali? Tako što nametnu svoja pravila i ograničenja. Evo nekih primjera.

Pretpostavimo da je vaša ambicija da postanete doktor opšte medicine. Da bi uspjeli u tome, vi se morate podvrgnuti višegodišnjem školovanju koje podrazumijeva usvajanje unaprijed utvrđenih informacija, od kojih su neke izvjesno pogrešne, čak i pogubne. Zašto se uopšte plasira takvo „znanje?“ To se radi stoga što je medicina i izvor profita. Na nesreću, profit ne zna kad je dosta i uvijek će tražiti još. Tada na scenu stupa vješt marketing putem kojega se krajnji „korisnici“ ubjeđuju da uzmu ono što ne samo da im nije potrebno već je u mnogo slučajeva veoma štetno za njih. I tako vi, kao budući doktor medicine, ulazite u šemu obmane medicinske mafije. Ukoliko ste zainteresovani samo za svoju „karijeru“ i „uspjeh,“ sve ovo vas neće mnogo doticati, čak će vam djelovati normalno, i na kraju ćete postati samo jedan zupčanik više u mašineriji koja radi za prevarante, koji će biti zamijenjen drugim na kraju svog radnog vijeka. Za svo to vrijeme, i u rijetkim trenucima kad vas bude opominjala savjest, tješiće se mišlu kako je to samo „posao“ koji morate da obavljate kako biste opstali (većina ljudi smatra da su u poslu dopuštene stvari koje „privatno“ ne bi radili).

Šta će se, međutim, dogoditi ako prepoznate nepravdu sistema i pokušate da se oduprete? Ako ste još učenik, nikad nećete steći svoju željenu diplomu zbog nepokornosti „autoritetima.“ Ako već imate svoje zvanje, bićete izopšteni iz „akademskih krugova“ i „naučne zajednice.“ Ako pokušate da iskoristite svoje znanje za bavljenje istinskom medicinom, bićete proglašeni za nadri-ljekara. Postoje naravno i gore opcije, u zavisnosti od toga kolika ste smetnja i koliki je vaš uticaj na druge.

Drugi primjer ćemo uzeti iz domena religije.

Slučaj 1: Odlučili ste se za visoki poziv sveštenika ili teologa u svojoj crkvi. Naravno od malih nogu ste vaspitani da je vaša crkva ona prava, neprikosnoveni čuvar i tvrđava istine. I onog trenutka kada pređete školski prag, vi počinjete sa obukom za izvršioca i promotera doktrine vaše crkve. Drugim riječima, profilišu vas da služite svojoj crkvi. Crkvi?

Da li možemo staviti znak jednakosti između služenja crkvi i služenja Bogu i bližnjima? Ukoliko ustanova ili zajednica koju nazivate crkvom ispunjava sve kriterijume koje je Bog

postavio, onda je odgovor potvrđan. Ali, kazaćete, nije li to previše? Ako vam je „previše,“ onda ste promašili profesiju i zapravo vas u svoj toj priči zanima nešto drugo (po svoj prilici hljeb bez motike). No vi se ne date lako pokolebiti u svojoj namjeri i završavate teološki fakultet. Napokon, nije li obaveza svakog dobrog djeteta da završi školu kako bi postao „neko i nešto“ u društvu, i da se ne zlopati u životu. Sad ste postali diplomirani teolog, a zatim se očekuje rukopoloženje i dalja promocija. Kolege vam sugerišu da upišete „master studije,“ a možda kasnije i doktorat. Dobro, kazaćete, gdje u svemu tome griješim?

Prva i osnovna greška je u prepuštanju oblikovanja vašeg duhovnog profila ljudima koje smatrati autoritetima i vođama. Oni su postali autoriteti tako što su se „ušemili“ u razrađeni sistem koji je sam sebi svrha, i to nije isto što i autoritet od Boga (ovo je inače tačka koja se vrlo zloupotrebljava među teologima).

Da li ste uopšte provjerili u Bibliji validnost svog svešteničkog poziva? Jeste li pročitali da pod novim savezom prestaje potreba za zemaljskim sveštenstvom jer je Mesija preuzeo stvarnu svešteničku službu u nebeskoj svetinji, ili ste svoje povjerenje radije poklonili „vjerskim učiteljima?“ Jeste li vidjeli da vaša crkva pod raznim nebiblijskim izgovorima uzima novac od ljudi, ili čak naplaćuje određene „usluge?“ Da li ste uzeli za ozbiljno Isusov savjet da se ne zovete „rabinima,“ „očevima,“ ili „učiteljima“ (masterima), jer upravo takvi zatvaraju carstvo nebesko od ljudi, sami ne ulaze niti daju da uđu onima koji bi htjeli?^{*} Da li ste ikad shvatili zašto se Isus nije obrazovao u teološkim školama svog vremena, već u krugu porodice, prirodi i direktno od Boga? Jeste li poželjeli da primijenite Njegov nalog „koji hoće među vama da bude prvi, da vam bude sluga“ (Matej 20:27) ili vam se više svidio tretman „klera“ u duštvu? Da li ste zapazili da vaša crkva lažno tumači određene tekstove preferiranjem jednog ili drugog zavjeta, da bi se pravdale razne zloupotrebe ili nemoral (tipičan predmet liberalnih tumačenja su Isusove riječi povodom slučaja žene uhvaćene u preljubi iz Jovana 8. glava)? Nije li vam čudno da se većina vjernika u vašoj crkvi ponašaju kao da su hypnotisani?

Koja je najpogubnija posledica vaše želje za karijerom u religijskom svijetu? Vi ćete po svaku cijenu služiti svom poslodavcu – crkvi – ne birajući sredstva da steknete i zadržite svoju „pastvu“ i obračunate se sa svojim „protivnicima,“ koji mogu biti sličnog profila kao i vi (u tom slučaju samo se prepisu braća lažovi ko će kome oteti više ovaca), ili pak Božje sluge koje objavljuju istinsku Božju Riječ na zemlji. Ako je u pitanju poslednja opcija, nalazite se u smrtno ozbiljnog problemu.

Slučaj 2: Posjetili ste nekoliko kvalitetnih predavanja, pročitali određenu literaturu i postali oduševljeni vjernik crkve koja je sve to organizovala, nesvesni da ste tako ušli u program njihove „evangelizacije“ (u doslovnom prevodu, vrbovanja ljudi za crkvu ili sektu). Vaš život se mijenja srazmjerno stepenu „poznanja istine,“ što često znači otuđenje od porodice, prijatelja, društva... Ali, nije li Isus rekao da će se sve to događati?^{**} Da, ali u Njegovo ime (zbog pokazivanja hristolikog karaktera), ne zarad crkvenih interesa. Ali Bog može sve izvesti na dobro, što zavisi od vas čiji glas ćete poslušati: vjerskih učitelja opisanih u prvom slučaju, ili Božji. Konačni izbor i odluka su, dakle, uvijek vaši, bez obzira gdje se našli, jer Bog koristi ono što ima i ljude kakvi jesu. Šta god radili, ljudi nikad ne mogu izigrati Boga, koji svakog stavlja na probu.

Da bi vas zadržali u svojoj crkvi, vođe će sve učiniti da vam „uljepšaju“ život. Organizovaće

* Vidi Matej 23. glava.

** Vidi Matej 10:34-39.

izlete, druženja uz „proučavanje Biblije,“ razne hepeninge, bogat crkveni program, zažmuriće na jedno oko ako flertujete u crkvi, a možete biti i nemoralni uz minimum diskrecije, jer napokon „svi smo grešni.“ Naravno sve ono loše što će vam se dogoditi zbog „vjerne službe Bogu“ projektuje se u nekoj neizvjesnoj budućnosti, ali zahvaljujući mudrosti vođstva i to će se amortizovati, pod uslovom da ostanete u sigurnom naručju svoje majke crkve.

Ako se pitate šta je najveća greška u svemu tome, odgovor je u falsifikovanoj Božjoj crkvi. Prokletstvo palog čovjeka je da izopači sve što mu se povjeri na upravu.

Slučaj 3 (ili slučaj pasivnog vjernika): Ukoliko ste jedan od mnogih koji se prepuštaju kolo-tečini života u svakom pogledu, ostavljajući drugima da misle, vjeruju i odlučuju za vas, vaš položaj je neuporedivo gori od slučaja (2) zbog smanjene mogućnosti da vidite išta izvan sistema kojemu ste pasivno poslušni. Na Božjem sudu, vjerovatno ćete kriviti one kojima ste poklonili svoje povjerenje, ali vama neće značiti ništa ako Bog naplati vašu krv od njih.

Diplomirane neznanice i vlastodršci

Kakvo, dakle, društvo možemo očekivati kao proizvod gore opisanih primjera obrazovanja i usmjeravanja ljudi? Da li će oni kojima je cilj manipulacija i iskorištavanje drugih željeti stvarno obrazovane pojedince? Svakako da neće jer diplomiranim neznanicama je mnogo lakše manipulisati. Takvi su uglavnom poslušni budući i sami donekle svjesni svoje nesposobnosti. Kažem „donekle“ jer sistematsko zaludivanje koje počinje još od malih nogu neminovno će oštetiti ispravno rezonovanje. Tako mlađi ljudi koji recimo završe ekonomski fakultet (a sami najbolje znaju *kako* su ga završili) obično očekuju zaposlenje na nekoj rukovodećoj funkciji, mahajući svojim diplomama kao ulaznicom na osnovu koje im se mora napraviti mjesto u „višim“ slojevima društva. Ako ste dovoljno ambiciozni, ili još bolje ako poznajete „prave ljude“ i podobni ste (politički i/ili vjerski), takav pristup vjerovatno će vam uspjeti.

Gdje neće? U maju i junu 2007. godine bio sam na kursu za proizvodni menadžment u Japanu i ono što je pravilo kod tamošnjeg zapošljavanja je da nema horizontalnog ulaska u firmu. Šta to znači? Bez obzira na stečene titule i diplome, vaš posao uvijek počinje *odozdo* i samo od vaših sposobnosti i stečenog iskustva i znanja zavisi koliko ćete napredovati prema vrhu hijerarhije. Japan, dakle, nije zemlja čuda, a ni bajkovitih snova kao u američkim filmovima. Ali zato jeste zemlja u kojoj oko 95% stanovnika pripada dobrostojećem srednjem sloju. Oni takođe nemaju u svojim kompanijama tzv. dioničare, distancirane upravne odbore i slične grablјivce koji žive na račun tuđe muke i truda. Naravno kao društvo imaju svojih mana i problema ali to nije tema ovog članka.

Svakodnevni smo svjedoci korupcije i nepoštenja na svim nivoima. Diplomirane neznanice dresiraju se tako da nemaju gotovo nikakvih moralnih obzira i skrupula. Štaviše, nemoral se shvata kao neka vrsta takmičenja za prestiž. U slučaju da se u takvom okruženju pojavi neko stvarno vrijedan, sposoban i moralan – on na svaki način mora biti uklonjen ili omalovažen da „ne smeta.“ Međutim, u većini slučajeva takve mjere i nijesu neophodne jer osoba sa pomenu-tim kvalitetima neće se ni petljati sa pokvarenjacima i nabijedenim idiotima. Sad bi ovo neko nazvao olakim kvalifikacijama, ali to, na žalost, nijesu nikakve nepotrebno teške riječi već istina. Zašto?

Istinsko obrazovanje

Ako čovjek ne ispunjava svrhu svog postojanja, on ili ona čini šta? Destrukciju. Kome odgovara destruktija? Ko gradi a ko razvaljuje? Ko misli da mu neće svanuti dok nekome ne

mrkne? Osvrnute se oko sebe i vidite. Imaćete šta. I sebe čete svakako zateći u jednoj od te dvije grupe. Podjela je zaista jednostavna, ako želimo da vidimo. Ako nećemo, uzalud sva priča, lažimo se i idimo kao bravi na klanicu zamišljajući da putujemo u diznilend.

Dakle, ako ispunjavate svrhu svog postojanja istovremeno se istinski obrazujete i učite kako se stvaraju dobri ljudi i koriste resursi i preim秉stva u pozitivne svrhe.

Crkva i svijet

Onog trenutka kad se vjerska zajednica odluči za „legalizaciju“ pod okriljem sistema koji su manipulanti uspostavili u cilju vladanja nad razumom i savješću drugih ljudi, iskorištavanja ljudskih i materijalnih resursa, ili opravdanja grijeha i nemoralu – počinje njen pad. Jednom učinjen kompromis sa zlom povlači lančanu reakciju drugih kompromisa, i tako se otpali sistem nadograđuje i širi kao rak gutajući svoje žrtve čim otvore oči.

Da bi unaprijedile svoj imidž, crkve pribjegavaju pozivanju na nasleđe ili istaknute duhovne osobe iz prošlosti. Međutim, u slučaju koji smo naveli na početku našeg razmišljanja, Isus je demaskirao tu taktiku. Postoji samo duhovno nasleđe koje je istinska vjera Božja koja se pokazuje u odgovarajućim djelima. Takvo nasleđe se stiče isključivo novorođenjem.

Gdje je onda prava crkva? „Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje onđe sam ja među njima.“ (Matej 18:20) „Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji?“ (1. Korinćanima 6:19) „Jer mi smo hram živog Boga, kao što je Bog rekao: ‘Prebivaču među njima, i biću među njima, i biću njihov Bog, a oni će biti moj narod.’“ (2. Korinćanima 6:16)

„Istina će vas oslobođiti“

Sve dok se nalazite u okvirima iskonstruisane paradigme, bićete „dobari“ i „poželjan“ član društvene zajednice ili svoje crkve. Ali ako svoju volju i svoje srce usmjerite ka vječnim vrijednostima i spoznaji Božjeg koncepta nezatrovanih demonskim i ljudskim špekulacijama, ne samo što ćete biti zadriveni suočeni sa puninom Božje ljubavi (vidi Efescima 3:17-21) i proširiti svoje duhovne i intelektualne vidike do neslućenih granica, već ćete se naći na udaru sistema koji ostaje žigosan prljavštinom ovoga svijeta i juri za vama da vam po svaku cijenu opet utisne svoj pečat. Ko će pobijediti u toj trci zavisi samo od vas. „Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Da li nevolja ili muka ili progonstvo ili glad ili golotinja ili opasnost ili mač? Kao što je napisano: ‘Zbog tebe nas stalno ubijaju, smatraju nas ovcama za klanje.’ Ali u svemu tome nadmoćno pobjeđujemo posredstvom onoga koji nas je volio. Jer uvjeren sam da nas ni smrt, ni život, ni andeli, ni vlasti, ni ovo što je sada, ni ono što će doći, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo šta drugo što je stvoreno, ne može rastaviti od Božje ljubavi koja je u Hristu Isusu, našem Gospodu.“ (Rimljanima 8:35-39)

Autor: Pavle Simović
Cetinje, 16.10.2010.